

Forskningsstrategi 2014-2019, SAK, Vitenskapsmuseet, NTNU

Kortversjon

Et utforskende forhold til det fremmede og en aktiv søken etter røtter og historisk forståelse er grunnleggende i en kunnskapsstrategi som skal skape kulturelle, sosiale og økonomiske verdier. Dette setter oss i stand til å ta samfunnsansvar og fremme likeverd, toleranse og bærekraft, og er sentralt i den humanistiske forskningens samfunnsoppdrag i en verden preget av globalisering, kulturell endring og klimaendringer.

Hovedmålet med SAKs forskningsstrategi er *å utvikle kunnskap om samspillet mellom menneske, materialitet og praksis i tid og rom, for slik å bidra til en bærekraftig samfunnsutvikling i en globalisert verden.*

SAKs forskningsstrategi legger til rette for dette gjennom fire satsningsområder:

- **Kulturhistoriske studier** retter fokus mot kulturmøter i tid og rom, og mot kulturhistoriske fenomeners dynamikk og miljørelasjoner i et langtidsperspektiv, med utgangspunkt i ting, tekst og naturvitenskapelig materiale. Innenfor kulturhistoriske studier legger vi særlig vekt på fire felt:
 - Fra råmateriale til produkt
 - Boplasser, bosetningsmønstre og demografi
 - Riter og ritualisering
 - Kulturmøter og handel
- **Kulturarvstudier** skal strekke seg mot bedre forståelse av hvordan materielle omgivelser har vært og er aktive elementer i menneskers liv gjennom å beskrive og analysere sammenhengene mellom fortidas materielle levninger og ulike funksjoner disse har i dagens samfunn – særlig kulturarvens rolle i identitetsskapende prosesser og i konstruksjonen av tilhørighetsforhold.
- **Teknologi og metode for romlig analyse** blir stadig mer sentralt som et grunnlag for kulturhistoriske studier og kulturarvstudier. Gjennom å studere anvendbarhet og konsekvenser av teknologibaserte prospekterings-, analyse-, overvåknings- og tilgjengeliggjøringsmetoder er det et mål å øke kvaliteten på og effektivisere og rasjonalisere innsamlingen av data, som er en grunnleggende ressurs for forskning og forvaltning.
- **Bevaring i praksis** skal bidra til reduksjon av nedbrytningen av kulturhistoriske materialer, gjenstander, kulturminner og kulturmiljø, gjennom økt kunnskap om nedbrytningens årsaker, karakter og omfang og om materialer, historie og teknologier.